

SVITAK OMEGA

ADRIJAN D'AŽE

Preveo
Goran Skrobonja

Laguna

Naslov originala

Adrian d'Hagé

THE OMEGA SCROLL

Copyright © 2005 by Adrian d'Hagé

Translation Copyright © 2006 za srpsko izdanje, LAGUNA

Davidu i Marku

SADRŽAJ

PRVA KNJIGA: Januar 2005.	9
DRUGA KNJIGA: 1978 – 1979.	49
TREĆA KNJIGA: 1985.	135
ČETVRTA KNJIGA: 1990.	195
PETA KNJIGA: 2004.	231
ŠESTA KNJIGA: 2005.	329
PIŠČEVA NAPOMENA	429

PRVA KNJIGA
Januar 2005.

Ω

PRVO POGLAVLJE

Rim

Državni sekretar Vatikana stajao je kraj svog prozora na spratu Palate apostola i zurio u Pjacu San Pjetro. Kardinal Lorenzo Petroni imao je dve stvari na umu. Pitanje sve slabijeg papinog zdravlja je možda bilo neodložnije, ali ona žena je sada bila daleko opasnija.

Najmoćniji kardinal Katoličke crkve bio je visok i mršav, elegantne, ali zastrašujuće pojave. Njegova mantija sa crvenim obrubom bila je besprekorna. Lice čije su crte bile istovremeno i tanane i čelične, bilo je bledo i uglasto; oči plave i prodorne. Njegova negovana crna kosa bila je otmeno proseda.

Pod njim je rani zimski sumrak već prekrrio veliki Trg svetog Petra, i mada je kiša prestala, kaldrma je još bila vlažna i presijavala se blagim odrazima svetla iz zgrada Vatikana. Usamljeni zgužvani list papira kotrljao se sada napuštenim trgom da bi nestao u blizini Berninijeve kolonade, dok je vetar režao oko stubova jednako kao i pre više od trista godina.

Sporo i odlučno, Lorenzo Petroni je koračao prostranom kancelarijom državnog sekretara, gazeći cipelama od italijanske kože po mekom i dubokom, kraljevski plavom tepihu. Na jednoj strani prostorije bili su grimizni ležajevi; na suprotnoj, dva velika stola premazana francuskim lakom. Jedan se gotovo nije ni video od gomile depeša. Drugi, njegov radni sto, bio je prazan ako se izuzme

krst od crnog mermera. Na zidu iza njega bdio je Peruđinov *Sveti Benedikt*. Kao što je često činio, Petroni je pomislio na to koliko mu je blizu apsolutna moć, koja mu ipak izluđujuće izmiče iz ruku. Sledećeg meseca navršice se petnaest godina kako je postao kardinal – državni sekretar, drugi zvaničnik po rangu, iza samog pape. Petroni je uspostavio kontrolu nad Vatikanskom bankom i ogromnim međunarodnim finansijskim investicijama crkve, ali ključevi sv. Petra su mu se već dugo činili nedostižnim. Papa kao da je nameravao da vlada večno. Sada mu je papino loše zdravlje pružilo retku priliku. Tiho, uporno zujanje na njegovoj privatnoj liniji prekinu kardinala u razmišljanju.

„Petroni.“

„Samo trenutak, eminencijo, zove vas otac Žan-Pjer La Fransi.“ Petroni stisnu usne. Direktor *L'École Biblique* u Jerusalimu imao je uputstva da ga nikada ne zove u Vatikan osim ako nije u pitanju nešto krajnje hitno. Telefon zapucketa i direktor se začu na vezi.

„*Buonasera*, eminencijo.“

„*Buonasera*, Žan-Pjere. Kako vam mogu pomoći?“ Dugogodišnja diplomatska obuka omogućila je Petroniju da zauzda svoju nervozu.

„Izvinite što vas uznemiravam, eminencijo, ali mislim da treba da znate šta se dogodilo.“

„A to je?“

„Informacija još nije potvrđena, ali u kontaktu sam s jednom ovdašnjom laboratorijom Hebrejskog univerziteta i pretpostavljamo da je znatan broj fragmenata Svitaka s Mrtvog mora podvrgnut DNK analizi i datiranju ugljenikom.“

„Odakle su stigli ti fragmenti?“ Petronijev glas najednom je postao oštar.

„To je ono zbunjujuće u svemu, eminencijo. Svi naši fragmenti su na broju. Izgleda da je posredi novo otkriće, a moji izvori su veoma dobri.“

„I?“ upita Petroni.

„Pretpostavljamo da će DNK analiza omogućiti da se fragmenti razdvoje i sastave u zasebne svitke. Jedan od njih može biti original ili još jedna kopija Svitka *Omega*.“

Petroni oseti kako mu se krv povlači iz lica.

Svitak *Omega*. Petroni je vrlo dobro znao da ih ima samo tri: original i dve kopije. Godine 1978. jedna kopija pojavila se na crnoj berzi i Lorenzo Petroni, tada moćni vatikanski nadbiskup koji je kontrolisao Vatikansku banku, dogovorio je njen otkup po zelenaškoj ceni od deset miliona američkih dolara. Papa Jovan Pavle I video je izveštaj o tome, ali on je sada bio mrtav, a kopija Svitka *Omega* zakopana duboko u tajnim vatikanskim arhivama.

Ovo mora da je original, pomisli Petroni. Druga kopija iskrsla je na svetlo dana pre samo nekoliko meseci, kad ju je neki turski crnobezrijanac ponudio monsinjoru Lonerganu, Petronijevom čoveku u Jerusalimu. Petroni se postarao da bude kupljena, ovaj put za pedeset miliona dolara. I ona je bila bezbedna i nedostupna u tajnim arhivama.

„Znamo li ko je naložio tu analizu?“ Petroni je već podozrevao ko je posredi, ali bila mu je potrebna potvrda.

„Doktorica Alegra Baseti, eminencijo.“

Začuvši kao potvrdu ženino ime, Lorenzo Petroni s neskrivenim gnevom stegnu slušalicu telefona.

„Želim sutra potpuni izveštaj u crnoj torbi.“

„Da, naravno, eminencijo.“ Otac La Fransi je pričao u prazno. Na vezi više nije bilo nikoga.

Državni sekretar je dugo zurio iznad Pjace San Pjetro. Ključevi sv. Petra visili su mučno blizu njegovog domašaja i Petroni je morao da se obuzda. Očajanje se nikad nije krilo duboko ispod površine njegovog smirenog i moćnog držanja. U ovom trenutku dva druga pitanja saletala su ga i svako od njih moglo je da ga uništi. Kardinal Đovani Doneli, patrijarh Venecije, otpočeo je istragu o aktivnosti Vatikanske banke u svojoj biskupiji Veneto. Petroni je znao da će svaka istraga u Vatikanskoj banci za njega biti kraj i, mada mu je saopšteno da će to biti teško, dogovoreno je „italijansko rešenje“. Kardinala Donelija će snaći nesreća. Petroni je takođe ustanovio da novinar CCN-a Tom Švajker istražuje njegovu prošlost. Moraće da se pobrine i za Švajkera ako se ovaj previše bude primakao istini. A sada je tu bila još veća pretnja: ta žena, i Svitak *Omega*.

U Svitku *Omega* nalazile su se tri šifrovane poruke koje su mogle da promene svet. Petroni je sebi dozvolio da uživa u retkom osećanju zadovoljstva. Jedan američki naučnik dešifrovao je prvu i mada su kodirani brojevi predstavljali kritičnu pretnju po Vatikan, do sada niko nije obratio mnogo pažnje na njih.

Druga poruka se pojavila gotovo slučajno. Godine 1973. Frensis Krik, čovek koji je otkrio molekularnu strukturu DNK, objavio je svoja izvanredna otkrića o poreklu DNK. Pri tom je dobitnik Nobelove nagrade bio opasno blizu otkrovenja druge ključne tajne svitka. Nije bilo lako otpisati briljantnog biologa kao ludaka, ali Petroni je lično vodio kampanju njegove diskreditacije, a skeptični mediji dovršili su posao. Tokom osamdesetih godina dvadesetog veka pretnja se ponovo pojavila. Profesor Antonio Roseli sa milanskog univerziteta *Ca' Grandia* ponovo je pokrenuo ispitivanje Krikove teorije o izvoru DNK. Petroni je profesoru odredio nadzor.

Poslednja poruka, a Petroni je smatrao da samo on poznaje do tančina sadržinu svitka, sadržala je ključno upozorenje o apokaliptičnoj katastrofi koja treba da zadesi čovečanstvo. Petroni je znao da su nagoveštaji na Bliskom istoku već prisutni, ali za kardinala Petronija odbrojavanje do uništenja civilizacije bilo je sporedno. Njega su daleko više brinule prve dve poruke Svitka *Omega*, poruke koje su neposredno pretile njegovoj ličnoj, kao i moći Svete crkve. Petroni je bio zaprepasćen kada je izraelski matematičar profesor Josi Kaufman objavio da je otkrio tajne šifre u Svicima s Mrtvog mora. Kao i profesoru Roseliju, Petroni je smesta odredio nadzor profesoru Kaufmanu. Poput zlosrećnih otkrića u piramidama, činilo se da je drevni svitak uklet. Ko god bi došao u dodir s njim, našao bi se u opasnosti.

Događaji na Bliskom istoku su se dopunjavali. Ukoliko Svitak *Omega* ikada bude objavljen, neće biti nikakve sumnje u njegovu autentičnost, a posledice će biti nezamislive, ali jednostavan otkup poslednjeg, originalnog primerka Svitka *Omega* možda više ne dolazi u obzir. Kardinal Petroni je znao da je Alegra Baseti nepotkupljiva. U mislima se vratio onoj noći u Milanu kada je bila toliko drska da za večerom pomene svoje interesovanje za Svitak *Omega*. Kada je otišla na Bliski istok, Petroni joj je odredio nadzor,

za svaki slučaj. Sada će morati da ukloni Alegru Baseti i dođe do svitka s Mrtvog mora. Vreme je bilo na izmaku. Odbrojavanje je otpočelo.

Kardinal Petroni je usmerio pažnju na hitnije pitanje: papino zdravlje. Na pritisak dugmeta tamna panel-vrata TV komode skrivene u zidu bešumno su skliznula u stranu. CCN-ove vesti u šest sati obavezno je gledala čitava vatikanska hijerarhija, ali dve prve vesti iznenadiće mnoge kardinale i druge koji koračaju hodnicima moći u Rimu. Petronija nije iznenadila nijedna od njih. Iznervirala ga je, ali ne i iznenadila spekulacija o Svitku *Omega*, koja je trebalo da bude emitovana. Danijel P. Kirkpatric III, urednik informativnog programa CCN-a u Njujorku, pripadao je malteškim vitezovima i poput ostalih malteških vitezova širom sveta, obaveštavao je državnog sekretara i kardinala o svemu što bi moglo da se tiče Vatikana pre nego što stigne u vesti. Zauzvrat, malteški vitezovi imali su neposredan pristup Palati apostola.

„Deset sekundi, Tome.“ Novinar je bio visoki i harizmatični Tom Švajker, CCN-ov veteran koji je kao dopisnik s Bliskog istoka dobio Pulicerovu nagradu, a povremeno je izveštavao i od Svete stolice. Odeven u tamnoplavu košulju raskopčanog okovratnika, Tom Švajker je imao široka ramena, a lice mu je bilo vremešno i izborano posle bezbroj sati provedenih na pustinjskom suncu. Imao je četvrtastu vilicu, dugačak aristokratski nos i negovanu prosedu kosu u skladu sa ljubopitljivim sivim očima. Najava koja mu se začula u slušalici došla je iz CCN-ovog studija u Njujorku, dok se Tom Švajker pripremao da kaže svoje pred kamerom. U pozadini se videla veličanstvena Mikelandelova kupola Sv. Petra.

„Nagađanja se množe“, započe on dubokim, školovanim glasom, „da bi jedan od najdugovečnijih papa savremenog doba mogao da se povuče iz službe usled slabog zdravlja.“ Švajker zastade da omogući svom uvodu da postigne željeni učinak. Umeo je da ubedi svakog od miliona CCN-ovih gledalaca da se baš njemu lično obraća.

„CCN je došao do najnovijeg medicinskog izveštaja o papi i on izaziva veliko podozrenje u papinu sposobnost da nastavi sa službom.“

„Ima li kakvih preporuka u tom izveštaju, Tome?“, upita CCN-ova voditeljka u Njujorku, Džeraldina Rašmor.

„Ne, nema, Džeraldina, ali koliko znamo, papa već mnogo godina pati od Parkinsonove bolesti. To je progresivni degenerativni neurološki poremećaj, i mada neka istraživanja sa zrelim ćelijama moždine pokazuju obećavajuće rezultate, savremena medicina i dalje za to nema lek. Bolest utiče na kontrolu telesnih pokreta, a to je, nažalost, sasvim vidljivo prilikom papinih javnih nastupa.“

„Da li je i ranije bilo papâ koji su se povlačili iz službe, Tome?“

„Ne u skorije vreme, Džeraldina, mada crkveni kanon to ne sprečava. U čitavoj istoriji papstva, samo su šestorica to učinili, a poslednji je bio Grgur XII još 1415. godine.“

„Ko će doneti konačnu odluku, Tome?“

„U tome i jeste poteškoća; sve dok papa još može razborito da postupi, odluku mora doneti on, a svi znaju da on nije neko ko se lako predaje. U stvari, tvrdoglavost je najkritikovaniji aspekt njegove vladavine. Mada, što je krajnje zanimljivo, imam informacije da je pripremljen dokument o povlačenju, bez datuma. Stoga možda papa dopušta i tu mogućnost.“

„On je još umno sposoban?“

„Po mojim izvorima, papa još veoma razborito misli, ali niko od nas ne može potrajati večito.“

„Zaista, Tome, ne može. A s druge strane spekuliše se da se možda pojavio još jedan primerak Svitka *Omega*.“

„To su samo spekulacije. Glasine o tom svitku prisutne su već decenijama, ali niko nikada nije tvrdio da ga je video.“

„Znamo li šta u njemu piše, Tome?“

„Ne baš, ali izraelski arheolog i matematičar profesor Josi Kaufman otkrio je da taj primerak svitka s Mrtvog mora sadrži tajnu šifru. On pretpostavlja da možda postoji neka veza između Svitka *Omega* i ishoda rata protiv terorizma.“

„Sudar civilizacija?“

Tom klimnu glavom. „Kaufman je pretpostavio da je započelo uništenje zapadne civilizacije, te da će nasuprot Krstaškim pohodima iz srednjeg veka islam trijumfovati nad hrišćanstvom

i zapadom. Nema sumnje da je to prava muzika za uši Al Kaide i sledbenika Osame bin Ladena.“

Kaufman, cenjeni izraelski naučnik i pripadnik Kneseta, izložio se velikom riziku i kritici zbog svojih izjava. Okoreli novinari su se rugali njegovim zamislima, ali Tom Švajker nije bio toliko skeptičan. Neprestana američka podrška izraelskim napadima na Palestinu i američki, britanski i australijski napad na Irak dodatno su podstakli široku odbojnost u arapskom svetu koja je svakodnevno sve više jačala. Tomove veze sa CIA bile su besprekorne i on je video izveštaje, koji su skrivani od šire javnosti, o tome kako Al Kaida sada poseduje najmanje sedam nuklearnih bombi veličine aktovke, koje su nestale posle raspada Sovjetskog Saveza.

„Hvala, Tome. Završićemo za sada s tim i nadam se da ćemo ponovo razgovarati kada se vratiš na Bliski istok.“

„Sa zadovoljstvom, Džeraldina.“

„Bio je to Tom Švajker, koji izveštava za vesti CCN-a iz Vatikana u Rimu. Teško vreme za papsku vlast i otrežnjujuće predskazanje iz Izraela. A sad da vidimo kako je izgledao današnji dan u Kongresu...“

Kardinal Petroni je odbacivao svaku pomisao na to da islam može da prevlada nad hrišćanstvom. Večeras se više usredsredio na izveštaj o papinom zdravlju i sjaj zadovoljstva potkrao mu se u čeličnoplavim očima. Tajna umetnost postepenog odavanja informacija bila je jedna od mnogih Petronijevih veština. On je prepoznao moć medija još na početku karijere i dobro je naučio pravila.

Pravilo broj 1: Uspostavite poverenje sa uglednom medijskom kućom i postarajte se da joj dajete tačne informacije. Novinari najviše mrze kada pogreše. U surovom svetu žurnalizma kritika kolega često je gora od kritike besnih urednika.

Pravilo broj 2: Dajte medijima taman toliko koliko odgovara vašem cilju, ali nedovoljno da bi se trag informacije pratio natrag do vas. Ili ako postoji takva opasnost, naterajte novinare da prikriju izvor – „Državni zvaničnici na visokom položaju, izvori bliski Vatikanu...“ I uvek pominjite izvore u množini. To zbunjuje one koji bi mogli da tragaju za mestom odakle informacije cure.

Kardinal Petroni pozvoni monsinjoru Serviniju, šefu vatikanske kancelarije za štampu.

„Da, eminencijo?“

„Monsinjore, zbog čega sam upravo odgledao reportažu novinara CCN-a koji tvrdi da poseduje izveštaj o zdravstvenom stanju svetog oca?“

„I sâm sam upravo gledao tu emisiju, eminencijo, i naredio sam da se cela sve istraži.“

„Hoću izveštaj o tome na svom stolu u roku od dvadeset četiri sata.“

„Naravno, eminencijo.“

Kardinal Petroni isključi interkom.

Pravilo broj 3: Budite uvek prvi koji će optužiti druge i zatražiti da se ustanovi odakle informacije cure.

Petroni pritisnu crveno dugme na daljinskom upravljaču i odsutno isprati povlačenje televizora u zaklonjeno udubljenje. Malteški vitezovi sa dobrim vezama, poput Kirkpatrika, mogu lepo da se iskoriste, razmišljao je. Petronija je oduvek privlačio istorijat vitezova koji su napadali islam i često je zamišljao kako i sâm učestvuje u njihovim žestokim napadima na muslimanske gusare po Sredozemlju, iz baze na Malti koju je vitezovima 1530. godine poklonio Karlo V i po kojoj su i stekli ime. Borba protiv islama, pomislio je, traje već vekovima, ali on nije nimalo sumnjao, baš kao ni malteški vitezovi ranije, da će jedino istinita vera – hrišćanstvo prevladati. Ono na Svitku *Omega* bilo je neprijatno, ali za kardinala Petronija informacije su bile jednake moći, i Kirkpatrikovo blagovremeno upozorenje dalo mu je vremena da mirno razmisli o posledicama. Petroni je zaključio da će spekulacije o Svitku *Omega* zamreti. Tako je oduvek bilo u prošlosti i mediji su stalno nalazili nove teme.

Vatikanski kardinal i državni sekretar ne bi bio toliko ubeđen da je znao da je emisiju odgledao i Džeri Bafit, vodeći televizijski evangelista u Sjedinjenim Državama.

DRUGO POGLAVLJE

Atlanta, Džordžija

U Bafitov evangelistički centar za Hrista moglo je da se smesti hiljadu petsto ljudi, a večeras je bio krcat. Horovođa je zagrevao publiku gromoglasnim izvođenjem psalma *Koliko si veličanstven Ti*, dok je Džeri Bafit iza pozornice obavljao poslednje pripreme.

Bafit je izgledao mladoliko za svojih šezdeset godina. Bio je grub i zgodan, osunčanog lica, plavih očiju i četvrtaste, odlučne vilice, a njegov lični frizer imao je zadatak da se postara da u njegovoj tamnoj kosi ne bude ni naznaka sedih vlasi. Njegov neposredan, „sveamerički“ pristup bio je privlačan širom zemlje, a naročito u južnjačkom biblijskom pojasu. Jedanaesti septembar je izazvao jačanje religiozne desnice u Americi i preko pet miliona Amerikanaca, uključujući i predsednika, pratilo je njegovu nedeljnu emisiju.

Kucanje na vratima dobro opremljene garderobe broj jedan bilo je tiho i puno poštovanja.

„Pet minuta, velečasni Bafite.“

„Hvala.“ Džeri Bafit nasu sebi burbon. Vesti na CCN-u su ga na trenutak izbacile iz koloseka. Trijumf islama nad hrišćanstvom bio bi prava katastrofa za čovečanstvo i on je nameravao da ujutro pozove predsednika. Godine 2004. stotine pastora iz Bafitove crkve su doprinele pridobijanju stotina hiljada glasača širom zemlje, naročito u odlučujućim državama – Floridi, Ohaju i Zapadnoj Virđiniji. Taj trud doveo je do toga da predsedničko mesto ostane u